

[Indenrigsministeren.]

foranstaltninger, der på samme måde rammer og rammer temmelig dybt; det må man være klar over.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Per Federspiel* til statsministeren:

„Hvad er begrundelsen for, at udenrigsministeren imod sædvane ikke har ledsaget Deres Majestæter på statsbesøget i Frankrig?“

Per Federspiel: Det har vakt almindelig forundring, at den højtærede udenrigsminister ikke har ledsaget Deres Majestæter Kongen og Dronningen under statsbesøget i Paris.

Så langt tilbage, man kan huske, har det været næsten undtagelsesfrit, at kongen ved besøg hos fremmede statsoverhoveder har været ledsaget af udenrigsministeren, eventuelt også statsministeren, eller i hvert fald en minister, der kunne tegne regeringen på det udenrigspolitiske område.

Grunden hertil er selvfølgelig, at under besøg af denne art finder der ikke alene i officielle kredse, men i lige så høj grad i den offentlige mening en vurdering sted af forholdet mellem værtslandet og gæstens land. Spørgsmål, der næppe til daglig brug ligger i forgrunden hos de to landes regeringer, får her en fornyet aktualitet. Derfor er det sædvanligt og naturligt, at statsoverhovedernes meningsudvekslinger følges op af samtaler mellem de ansvarlige ministre på begge sider. Det kan ikke være forsvareligt, endsige særlig hensynsfuldt, over for kongen og måske heller ikke over for den franske regering, at Hans Majestæt i en sådan situation skal undvære sin fornemste udenrigspolitiske rådgiver.

Efter de pressemeddelelser, der er indløbet, har der da også fundet en egentlig politisk samtale sted mellem de to statsoverhoveder. Ved den efterfølgende banket fremsatte Hans Majestæt Kongen en udtalelse af dybtgående politisk indhold, som jeg på mit partis vegne kun kan hilse med den største glæde.

Der er under besøget både i offentlige tilkendegivelser og i pressen givet udtryk for de stærke venskabsbånd, der knytter Frankrig og Danmark sammen. Der havde været

saglig grund for Danmark til ikke at forsømme en gunstig lejlighed til videregående drøftelser på ministerplanet. Det er jo åbenbart for enhver, at det er Frankrig, der besidder nøglen til den videre udvikling i den europæiske samlingspolitik, at det med andre ord er Frankrig, der har nøglen til de nye veje, vi tidligere har drøftet her i det høje ting, denne samlingspolitik, som vi alle — måske ud fra forskellige forudsætninger — tilstræber.

Den højtærede statsminister har næppe glemt den samtale, han havde med den franske præsident i de bevægede dage i januar 1963. Denne samtale stillede statsministeren over for det europæiske dilemmas realiteter og de fremtidige beslutninger og valg, der i en given situation måtte træffes. Det ville være overordentlig betænkeligt, hvis årsagen til udenrigsministerens fraværelse i Paris skulle være, at den høje regering nærede frygt for endnu en gang at blive stillet over for de europæiske realiteter.

Under alle omstændigheder vil det være vanskeligt for det høje tings medlemmer og for alle i dette land, der interesserer sig for dette spørgsmål, at forstå, at det skulle være mere betydningsfuldt for Danmark, at udenrigsministeren foretager flere ugers rejse igennem de nye lande i Afrika med en i politisk henseende temmelig indholdsløs bagage, end at ministeren under de gunstigst tænkelige forhold benytter lejligheden til at uddybe vore relationer til Frankrig.

Det er med denne motivering, jeg har tilladt mig at stille mit spørgsmål.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg går ud fra, at det vil være rigtigst af mig at takke det ærede medlem for det stillede spørgsmål. Jeg går ud fra, at det var velment.

Jeg kan svare, at det, som det ærede medlem sagde, er normalt, at statsoverhoveder ved officielle besøg i udlandet er ledsaget af deres udenrigsministre, men jeg er glad for, at det ærede medlem selv sagde, at denne regel kun er næsten undtagelsesfri. Den er ikke undtagelsesfri. Jeg kan nævne, at da kongen og dronningen aflagde officielt besøg i Wien i 1962, måtte jeg som udenrigsminister afstå fra at deltage på grund af — dengang var det omsforhandlingerne her i denne bygning.